

När kan rättssamhället acceptera domar byggda på falska bevis?

” Ges ingen möjlighet till resning för den som dömts på falsk bevisföring?” är en fråga som kräver svar från Högsta domstolen, Högsta förvaltningsdomstolen och Sveriges lagstiftare.

Många svenska medborgare har ställt denna fråga, sedan de tyckt sig ha blivit dömda på helt felaktiga grunder. En del har inte vågat ifrågasätta domslut därför att de saknat ekonomiska resurser att ånyo ta upp sitt ärende.

Tidigare processer har kostat alldeles för mycket pengar och ork för att drabbade skall våga riskera att få gå från hus och hem – den enda trygghet som finns kvar efter många förlorade år. Motparten har haft både domstolens förtroende, samt nödvändiga ekonomiska resurser för att skaffa fram uttalanden från expertvittnen, specialister med hög formell kompetens.

Får det gå till på detta sätt? Har det kunnat ske i Sverige? Har domstolarna vänt på varje sten för att få fram sanningen? Har tidigare prejudikat fått styra domarnas beslut? Byggt på prejudikaten på ett kunskapsläge, som inte längre stämmer? Tidigare rådande åsikter har av modern vetenskap påvisats vara felaktiga. Samband existerade, som tidigare förnekats.

Måste inte domar byggda på felaktigheter omprövas? Tål inte samhället att felaktigheter korrigeras? Är det ekonomiska konsekvenser eller prestige som förhindrar?

På vilka grunder tillkom tidigare domslut? Stämmer expertvittnenas uttalanden med dagens kunskap om vetenskap? Förstod domarna vad expertvittnena egentligen framhöll?

Trafikhändelser och deras konsekvenser har länge diskuterats. Samma typ av uttalanden av expertvittnen har upprepats så många gånger att de blivit konverterade till ” Sanningen” .

Ordet ” vetenskap” har med tiden fått nytt innehåll och betydelse, när nya metoder testats, tagits i bruk och visat sig fungera. Då stämmer inte längre ” vetenskap och beprövad evidens” .

Om representanter för de gamla åsikterna hävdar att de står för ” sanning och vetenskap” , men själva inte kan fastställa och behandla skador som trafikskadade drabbats av, måste deras utsagor ifrågasättas. Då är de inte längre trovärdiga – oavsett vilka titulär de har.

Om samtidigt samma grupp av trafikskadade åkt till utlandet och där fått sina skador både fastställda, behandlade, samt återkommer till hemlandet i sådant skick att de åter kan fungera - nästan som före sin olycka – kan inte de gamla ” sanningarna” och prejudikaten längre stämma.

Då representerar inte längre expertvittnenas åsikter ” Sanningen” . Då är de inte längre trovärdiga, även om domstolarna tidigare dömt drabbade i enlighet med de äldre uppfattningarna.

Nu är det dags att omvärdera både gamla uppfattningar och experterna - oavsett om de är professorer eller docenter vid ledande universitetskliniker. Deras åsikter måste numera anses utgöra falska bevis. Annars kan inte samhället längre anses vara ett rättssamhälle!

Bert Magnusson
Nackskadeförbundets ordförande

Bo Sonnsjö
Vice ordförande

Styrelsen